

Nimitz' eskaders te bevoorraden en beschadigde schepen te herstellen – de eerste van die mobiele bases voer in de herfst van '43 uit.

Was daarmee de frictie tot een minimum gereduceerd? Neen, er bleven moeilijkheden. Eén was dat aan de staven die de uitrusting en de verdere bevoorrading moesten organiseren, veiligheidshalve weinig inlichtingen werden verstrekt over de strategische plannen. Een tweede, dat tussen het bestellen van wat men nodig meende te hebben en het afleveren een periode lag die tot twee volle jaren kon uitdijen. Een derde, dat de strategische plannen menigmaal veranderd werden, hetgeen tot wijzigingen kon leiden in het materiaal dat nodig was. Een vierde, dat er steeds vrachtschepen te weinig waren, vooral ook doordat de berekeningen van de *War Shipping Administration* (aan wie drie maanden tevoren opgegeven moest worden, hoeveel scheepsruimte men behoefde) menigmaal omvergeworpen werden doordat, gelijk al vermeld, vrachtschepen die naar Amerika moesten terugkeren, in de oorlogsgebieden werden vastgehouden: in juni '44 was dat het geval met bijna een vijfde van alle schepen, in de herfst van dat jaar zelfs met bijna een derde.

Het was, al met al, een gigantisch *bedrijf*, dat, onder de voortdurende, nimmer aflatende pressie van de oorlog, in de *Pacific* moest worden opgebouwd. De Amerikaanse vloot alléén al beschikte er ten tijde van Japans capitulatie over meer dan 1 100 gevechtsvaartuigen, bijna 15 000 gevechtsvliegtuigen, en bijna 3 000 grote landingsvaartuigen. Al dat oorlogstuig werd in de vaart of vliegende gehouden met gebruikmaking van ca. 1 400 grote en kleine vooruitgeschoven bases waar alleen al 152 droogdokken aanwezig waren.

Wat de Japanners hier tegenover konden stellen was pover.

Na een rondreis door de *Pacific* schreef de *National Commander* van het *American Legion*, een organisatie van oud-militairen, begin juli '44 aan generaal Marshall:

*'I was impressed by the fact that we excel the Japs mostly in our ability to meet the logistic demands of all-out war. In two years of occupation the Jap has established puny little bases and inferior air strips; sixty days after capture of these bases, caterpillars and bulldozers had moved the jungle; warehouses, roads and wharves had been built and a modern soldier city of 10 000 or more established; 12 or 14 air strips had been completed and everything was in motion to support the next advance; marvellous planning and execution and adaptation of the mechanical ingenuity have been used in making our supply system the model of modern warfare.'*¹

¹ Aangehaald in Coakley and Leighton, p. 499.